

בית משפט השלום בהרצליה

זה גיל הוהב בעמ' מואח' ני בנק המזרחי המאוחד בעמ'

כמיינ' כב' השופטת לימור רייך

- 1.גינה גיל הוהב בעמ'
- 2.ירושע לבובמן
- 3.חנה ובקה ליברמן
באමצעות כ"ב עזה"ד חבורן
נד"
- 4.בנק המזרחי המאוחד
באםצעות כ"ב עזה"ד גולדשטיין

תובעים

נתבע

חקיקה שורוכיה:

צו הבנקאות עלמלת פירעון מוקדם, תשס"ב-2002

חוק הבנקאות (שירות לקוחות), תשמ"א-1981: סע' 3

חוק המשכון, תשכ"ז-1967: סע' 13(ב)

פרקוט הניגין (נטחת דרש)

תקנות הבנקאות, 1941

חוק החוחוים (טרופת בל הפרת תווה), תשל"א-1970: סע' 15

פסק דין

לפנינו תביעה כספית להחזר עמלת הפירעון המוקדם בסך 2,199,389.91 נס אשר נבנה הנتابע מהותבוים עקב פירעון מוקדם של ההלוואות שנטלו מהנתבע.

רקע עולדי:

בנום 27.7.00 חתמו התובעים ס' והתבע על חכם לוי פיננס לחייבת בית דירות מון ברוח הפרסנות 5-11 בפתח תקווה, (נספח א' לתצהיר מטעם התוביעים). בחודש יוני 2002 מוסדו האשראי שיטלו מהנתבע בשתי הלוואות לטוווח ארוך של 15 שנים, צמודות מוד', ביריבת בשיעור שני של 7% על סך כולל של 22,488,632 נס (נספח ב' לתצהיר מטעם התוביעים).

ההלוואה האחת נטלה ביום 2.6.02 והועמדה ע"ס 21,788,632 נס וההלוואה השנייה נטלה ביום 20.6.02 והועמדה ע"ס 800,000 נס.

--- סוף עמוד 1 ---

לקראת סוף שנות 2007 בקשר התוביעים לפרט את מלאה הלוואות בפירעון מוקדם. בהונאים لكن, בחודש ינואר שנות 2008, הוועיד הנتابע בכתב, כי עמלת פירעון מוקדם תא בשיעור של היון הפרש הריביות שבין ריבית הלוואות (7%) לריבית בשיעור של 4.6% לשנה(נספח ג').

לאחר הכתבות אישר ה暗暗ה בין הצדדים בקשר עמלת הפירעון המוקדם, בחודש פברואר 2008 בעצם התוביעים פירעון מוקדם של ההלוואה. בפועל נבנה עמלת הפירעון המוקדם אשר נבנה הנتابע מהותבוים עד לשיעור של 2,199,389.91 נס, כשיעור הריבית לחיוון היה בגובה של 4.2% לשנה.

התביעה שלפני הוגש באשר לנובעת עמלת הפירעון שנקלחה מהותבוים, תוך שתיקות התוביעים מתשלים עם כל בניסיבות המפורשות בתביעתם.

בתיק דנא מונה מומחה מטעם בית משפט, רופא יהודה ברלב, לזרוך בהתאם עמלת הפירעון המוקדם (להלן: "מר ברלב").

בנום 14.11.12 הגיש מר ברלב את חוות דעתו (להלן: "חוות הדעת הראשונית") לאחר חקלת בית משפט, לאחר שפוגש עם מומחים מטעם הצדדים ולאחר קבלת מכתב מטעם הנتابע המסתיגת מחוות הדעת, הגיע מר ברלב ביום 17.4.13, חוות דעת משלימה (להלן: "חוות הדעת המשלימה").

בתיק התקיים 2 מועדי הוחכות במסגרת העידן :

מומחה מטעם בית המשפט, מר ברלב.

משמעותו הנتابע- הנבי מורי עבר, מנחת סקטור ניהול פיננסי אצל הנتابע, אשר בתקופה הרלוונטית שמהה כמנהלת מחלקה ניהול נכסים בנתבע ושותפה בקביעת העקרונות לחישוב כללי ריבית היון בפירעון מוקדם להלוואות מסווג ההלוואה מושא התביעה וטא (להלן: "הג' עבר").

טעויות האציגים :

לפענת התוביעים, הוכיחו פירעון מוקדם את התשלומים לשנים נספות בשלאיו סירוב הנتابע, חיששו מגורות מימון ואישרי בגיןם שישיכמו לפרסוט את ההלוואה לטוווח ארוך. לטענת התוביעים, בנק הפעלים הסכים להעניק את ההלוואה לתקופה ארוכה וכן היווה את המקור הכספי להחזר הלוואה בפירעון מוקדם. במסגרת זאת הלוואה אשר כיסתה את מלאה החוב לבן.

טעוינס התוביעים, כי גושא פירעון מוקדם בס' 27 בעקבות עמלת פירעון מוקדם רציך להוכיח כי נרם לו נזק מהפירעון המוקדם וכי הנזק חושב לפי כללים סבירים אשר נקבעו מראש. בעניינו טוינס התוביעים, כי בנק לא נרם כל נזק מביציע הפירעון המוקדם ואף לא נקבע מראש עימם בהסכם הלוואה הכללים הסבירים לחישוב הנזק ועל כן, לא היה רשאי הבנק

כמו כן, טוינס הוגבאים, כי הבנק לא היה יכול לשוב מוחם עמלת פירעון מוקדם בגין הפרש היון הריביתי וכי סכום העמלה אשר נבנתה על ידו היה מופרז. לטענת התוביעים, בהתאם לצו הבנקאות (עמלות פירעון מוקדם) התשס"ב-2002, היה על הבנק למסור לידיים דף הסבר בו בעת מתן הלוואה, אך בעת בקשה הלולה בצע פירעון מוקדם זה.

--- סוף עמוד 2 ---

לאחר ביצוע הפירעון המוקדם, כאשר קלת הסבר וזהו אי נילי המזהה הטיעני אשר לאורח יש בלט את עמלת הפירעון אשר נבנתה מהם. טוינס התוביעים, כי אי מון הסבר לכך, שככל שיבוצע פירעון מוקדם ייאלוו התוביעים לשם עמלה לפי חישיטה בה נוג' הבנק כך שייענו למילוי שקלים, מוגנתה אף לסעיף 3 לפקח הנקאות (שירות לקוחות) תשמ"א-1981, רקובע איסור רוחב של הטיענה הכוללי אי נילוי אם במעשה ואם במחלה.

באשר לריבית היון שנקבע ע"י הבנק לחישוב עמלת פירעון המוקדם טוינס התוביעים, כי בנק היה אינטנס לקובע שיעור נזק של ריבית היון על מנת להגדיל את שיורי עמלת הפירעון המוקדם, שכן ככל שהמרווח שבעין ריבית הלוואה המקורי גודל יותר, כך עמלת הפירעון המוקדם שנובנה הבנק גבוהה יותר.

טעוינס התוביעים, כי לא קיבל הסבר מתי דרכ' קביעת המדיוקת של הריבית בה הבנק מהוון את תשלימי הלוואות בחיבורו לאוקוחותיו בעמלת הפירעון המוקדם, שאף בית משפט לא קיבל מענה לשאלתו זו.

טוינס התוביעים, כי הריבית להיוון אמורה לשקוף את הנזק שנגרם לבנק ביחס הפרש הריבית בה התחייב הבנק כאשר ניס' את הכספי מקורותיו בהלוואה וז' לריבית אשר הועמדה לתוביעים.

נספח ב' להוראה שכותרתו קביעת שיעור הריבית הנוהגה בתאגיד בנקאי קבוע:

"לזרק קביעת שיעור הריבית הנגינה בתאגיד הבנקאי, ניתן להתבסס על ריבית בשיעור שמתකל משיעור ריביות הפרוייס, ריביות הליבור (LIBOR) וכו' במעטם של ריביות מודפסים, ביחסות/יחסות התפרש בין שיעור הריביות על הלוואה לשיעור ריביות העוגן, במודד העמדתה. לזרק הווה זה, תאגיד הבנקאי יקבע ייבעת עוגן אחדה לכל גוון הלוואות".

מצאן שלפי הוראות בנק ישראל, זכות הלויים לפרוע את ההלואת טرس ומינה מותנית בתשלום מלת פירעון מוקדם, אשר תקבע את הזמן שנגרם לבנק כתוצאה מהפירעון המוקדם והוא יוקיבעו מראש על ידי מקרים כלאלה.

מבוא להוראה 454 מסביר את מטרת ההוראה: **"כטבון מוקדם של חלק מההלוואות האחריות הניתנת ע"י אגנדי נקי ושהחיקקה הנ"ל לא הלה עליו."** הריציון העמד מאוחורי ההוראה 454 אשר מוקדש לניהול תקן של התאגדים הנקראים היו למונחים נבייתם מוקדש של הלוואות שלא לדידר כבניעינו. בסוגרת זו, אף בollowואה שבעיניינו הכלולה במסורת י"ט (ב) להוראה הממוקנת, נדרש הבנק למלות כיצד השורב על מלת הירעון המוקדש ממי הריביות הטעינה באגנדי נקי, שכן מאומר בפסוף ב' להוראה, בקביעת שערורה ניתן להתבסס על ריבויות עזין.

בunningo, ניתן להזכיר, כי לאחר שבקש תוביגים בפירשון מוקדם והודיע הבנק בכתב על אונח חישוב העמלות והסביר, כי עמלת פירעון מוקדם תהא בשיעור של הילוון המשר הריבוט שבין ריבית ההלוואות (7%) לריבית בשיעור של 4.6% לשנה (נספח 2).

הנתבע הסביר, כי חישוב עמלת הפירעון המוקדם נעשתה על ידי, "על הפרש בין הריביות החזויות לריבית ההיוון, אשר נקבעה כאמור לעיל בשיעור של 4.2% וריבית לשנה ומורכבת מפרמטרים של

--- 6 עמוד גיאו ---

תשואות האג"ח אשר בעת הפרסנו המוקדם, הייתה בשיעור של כ- 2.6% ופרמיית הסיכון של הבנק בדומה ל追踪ת הנולמה בעת העמודות ההללוואות המקוריות בשיעור של 1.7% - 1.6%

הנתבע הסביר בראיות לאותך החלין, כי בהלוואות מנוסות המוד כהלוואה דנא לא ניתן למחרז את ההלואה וכי שימוש האלטרוטיבי והמידי לכטפים המשתחררים עם הפירעון המוקדם הוא רכישת אגאי מושלטני לתקופה דומה. על כן, למעשה, הבסיס לריבית העוזן ממעסן הנבעה הוא תושוואות האגאי'ים הממשלי'.

מנגד טענו הורובים, כי עיפוי הוראה 454 הריבית בה יש להוון את החלטות היא ע"פ ריבית שימושים, קרי, הריבית שבה הבנק מולוה את הקauf ללוויים אחרים, כשהחנות העובודה של הבניין, כי לא ניתן למחור את הלהואה וכי יש לחשב את ריבית ההיוון על בסיס תשואות אגרות חוב בכף שהשתחרר, הינה מועטויות.

ע"פ הערכם הרלוונטיים בהוראה 454 של בנק ישראל כאמור לעיל, יש לבחון עניינו, מוקן הריבית אשר נוגע הבנק בהלוואות מסווגות לתפקיד שערת מיום הפירעון המוקדם ועד יום

על מנת להתקנות אחר אופן חשוב עמלת היפרונו המודקדים ע"י הבנק והאמן נעשה כדי, מונה מומחה מעס בית משפט, מר ברלב (יעשו כי רוח יהודה ברלב מונה בהחלטה של כב' השותפות ארוכת ימי יותר מ-12 שנים, ואנרכזיזטן לא מבליטו, להזכיר את החלטה בקשר למסמך).

"ככל הנטייה היא שלא לפחות דעותן של מומחה טעטם על התשפט, בצד עדר שיטות בולטות. אך לדגומת נארב בע"מ, שטבו י' המרכז הרפואני על שפת תינוק"

¹³⁹ עד על מעמדו של מומחה פולנס בתי המשפט ראה, לדוגמה, ע"א 323/85 מדינת ישראל י' מזרחי, פ"ד לט(4) (1985); ע"א 402/85 מרכזובייך י' מזרחי, פ"ד לט(4) (1985); ע"א 189/85 מדינת ישראל י' מזרחי, פ"ד לט(4) (1985); ע"א 185/85 מדינת ישראל י' מזרחי, פ"ד לט(4) (1985).

ב' ביאת צוק ניימן להשכלה עילית – ב' ביא, דינין 560 (1990) וע' 558. חברת שיכו עובדים ירוטל, פיד' נב' (4) (1998) והאסמכתאות שם.

בוחות הדעת המשלימה למרות הסתייגניות מטעס מומחה הנתבע ומטעס הנגבע במכתוּב מיום 4.4.13, כבר מומחה בית משפט, מר ברלב, כי אין לשנות מהאמור בחוות דעתו הראשונה ומשמעותו.

--- סוף עמוד 7 ---
יעו בחרות הדעת המשלימה מגלה חותם ועת מפורצת חמץ יקוף לכל קבוציות נחטויות מושגיאן גודל צפוי החרבות של אן ובלם לאחד הש�ג וכמו כן

וישון של מר ברבל ולהבאי למסקנה כי חווות הדעת לא נכתבה על דן. מר בר בא כה עוזר, כי חווות הדעת מוכבתת מחרבה פרטיטים ובוגינה על נסחים ונתיניות ריבים כאמור בחוות הדעת. מר ברבל אף עוזר, כי עסק במתן אשראי כאשר היה המנהל המיחוד בנק למסחר מושך מספר שנים עז' מוני של בימי' השחוחי בנים 2002- 2006 ואף היה חבר בוועודה שמונהה עז' אשר המשפטים לחייבת שערוך של סכומי הכספי אשר הוא אמור לחתום לקובנות השואה (פראוטוקול דין מיום 20.6.13 עז' 21 שורות 21-26). מה גם, כי בפרוטוקול דין מיום 16.6.13 ניתן לראות, שהצדדים נתנו הסכם שחוות דעתו של המנוח מתעם בהמ"ש תחת הקביע, וכן הוא היחידי מבין המוחאים שנחקק על חוות דעתו.

ה**תתייחסות מומחה בcourt המשטפט לאופן החישוב של הנتابע בעניינינו**;

בביניים, הסבר מר בר לב, כי הוגש ועמדה בפניו מחלוקת באשר לתחולת הוראה 5(א) להוראה המותקנת, הקובעת את אוטח חישובعمالת הפירעון המקורי, הדורך המוצעת בה הינה ע"פ מופיעין, והוקען המקודס.

כללים סטטיסטיים, כאשר הנתבע בענייננו עשה שימוש בנוסחה האנומורה בסעיף ו'חומרה מעטה' הסביר את הטעם בשימוש בהנוסחה זו.

כ-מאותן גזירות בודקן או לחייב על תחולתה. נגזרות הנוסחה האמורה בסעיף 5(א) להוראה.

"הפרש שבין התשלומים העתידיים שהלווה לפערם פפערעו מואגד". בשיטת פטשנויים לאחד הטעמי בית הפירוש מוחזק על מילון גברונוט הבודהו במאוזן הבודהו".

אחתם תשלומים כשנת מהוונס על רקע הנטהיה ביטוי הופיעו המוקדס על ידי הריבוט הוללה על הילואת ביתם הפישון המודקס".⁴⁵⁴

הנתבע חישב את עמלת הפירעון המוקדם כהפרש בין הריבית החוזית לבין ריבית ההיוון.

עלינו, החלטה הגב' עברית, כי עלת הפירעון המוקדם נקבעה עי' הבנק על בסיס עוגן על פי נקבע מחיר חסף לכל הפעולות הפיננסית של הבנק – תשואות אג'יה ממשתי שהינו עונן חכמוני ואובייקטיבי בתוספת פרמיית הסיכון של הבנק ועל כן, מדובר בהחשב עי' כללים סבירים.

מר ברבג, הביע הסתייגות באשר לשימוש בתשואת אגיה מודיעינית כדי לסייע מטעמה לתינוק ריבית החיוון כפי שיעשה ע"י הנטען.

ישאות אגד"ח מודינה הינה ריבית המשמשת לחשיקות חסרות סיכון ואען מתאיימות לסוג ההצלחות אשר ניתן לתובעיס.

בעיון זה אציג, כי הנتابע מבקש להסתמך על תצהירה של הנבי עברי אשר הסבירה מדוע העתבע פעל באופן סביר בהסתמכו על ריבית גיוסים המבוססת על שיעורי תשואות האג'יה ואף העיריה העורית על חווות דעת המומחה מנוסם בית משפט.

כבר בקעתי בהחלתי מיום 25.6.13 כי תצהירה של הנבי עברי מתבלט רק באשר לריבית הנזונה אצל הפירען בעת פירען מוקדם ולא האס אותו בגין עמלת הפירען המוקדם ע"י העתבע הינה סבירה, באושר בויק לסתך מונה מומחה מנוסם בית משפט.

בגינגד לטעתה העתבע, כיין מושך ברבב בחווות דעתו (ס' 8 לחווות הדעת הראשונה וס' 10 לחווות דעתו המשלימה), כי עד ליום 10.6.11 לא שמשו תשואות האג'יה הממשלתיות כריבית עונן של הבנק, כתעתה העתבע וכפי שהצהירה הנבי עברי.

כאמור, באושר האינטראנס של העתבע, עד ליום 10.6.11 הייתה ריבית העונן:

"עלות גiros ממוצעת של מעובות הבנקים, אשר צורף למכתב, אלא ריביות גiros יוניסים שחושבה על בסיס מסויימי נון ישראלי."

אף בנספח ד' לתצהיר מועס משלתי כריבית עונן של הבנק, אשר צורף למכתב, אלא ריביות גiros יוניסים שחושבה על בסיס מסויימי נון ישראלי. שימוש תשואות האג'יה משלתי כריבית עונן של הבנק, במועד מונן ההלוואה ובמועד הפירען המוקדם, לא

הנתבע עטן, כי אין להתייחס במשמעותו והין צבאות מוד. לא ניתן לקבל טענה זו, שכן עיון ננספח ד' מעלה כי, בנסיבות המפללים אשר לבנייתו נכתוב, כי השטח העתבע במנגנון קביעת ריבית המבוססת על שיעור גiros כספים צמוד מוד של הבנקים למשמעות שפרנסום עיון בנק ישראל עד לחודש אוגוסט 2011, נכון אף המסלול צמוד מוד לריבית קבועה, כמובןו. לאו זאת, משענינו הין העמדת ההלוואה והן הפירען קדמו במספר שנים לחודש יוני 2011, קשה לקבל את עונת העתבע, כי ריבית האג'יה הממשלתיות, היא אשר הייתה ריבית העונן בתיק מושך התהבהבה דנה.

בנוסף לשאתייגותו של מר ברלב מבחן הנטבע בגין מודיע כריבית ממנה תיגור ריבית ההיוון, אף התהיחס בחווות דעתו לך שבעוד הריבית הנקובה על ההלוואה שלקו והתוביעס עמודת על

--- סוף עמוד 9 ---

שיעור של 7% מוגנות בתוכה את פרמיית הסיכון לרווח הספריפי, ריבית ההיוון אשר מלבד היותה מוגנתה על ריבית חסרת סיכון, אינה מותיימת לרכיב פרמיית הסיכון של ההלוואה הספריפי. מכאן צווע מר ברלב, כי בנסיבות ההשווואה שעריך והתבונן בשיעורי הריביות, לא העמדת הבנק את הריביות על בסיס השוואת אחד.

טענת העתבע, כי הריבית שחושבה על ידי כולתן את ריביב הסיכון, ובסיומו אף טען כי מוגנה בייחמיש תמק בעונת זו, אינה מודוקת שכן, מוגנה מיטעם בית משפט בהקרתו הנגידית לא הכסים, כי הריבית שחישב הנטבע כוללן גם את ריביב הסיכון. המוגנה בחווות דעתו עיון בנק קבע כמסקנה, כי הריבית שחושבה על ידי העתבע כללה את פרמיית הסיכון וב汇报תו הסביר, כי קביעתו נבעה מכך שהנתבע סירב להחוש את התוגדים והמסמכים הרלוונטיים שםם יונן להסביר מורה וריביב הסיכון על פי נועש השובי העתבע.

מר ברלב חזר מסטר פעמים נוספות, כי העתבע הוא אשר בעל בהסתדרה ולא המזיא את המסמכים אשר יכול לשך את הנוק שנרגס לו, וממו נינע לנוור את גובה עמלת הפירען המוקדם (פרוטוקול דין מיום 20.6.13 עמי 23 שורות 11-19).

בענין זה הוסיף מר ברלב ב汇报תו הנגידית, כי בנסיבות ישיכת התהבהה לחווות הדעת הראשונה, שעריך עם המומחים מיטעם הצדדים, מוגנה מיטעם העתבע עצמו אמר, כי ישנים חישובים אשר אין יודע כיצד מבוצעים לאחר מכן מה שעריך אוו שעריך (פרוטוקול דין מיום 20.6.13 עמי 24 שורות 1-3).

הסתדרה זו מיטעם העתבע באה לדוי ביחס פרמיית הסיכון של הבנק, אך יונן להיווכח כי בתשובה למכתב התוביעים מיום 4.12.08 כי הדיוונים בעת פרמיית הסיכון של הבנק הינם דיונים פיננסיים אשר אין רולוונטיים לתובענית (נספח ד' לתהבירו הסביר, כי ריבית המיטעם התוביעים).

לא ואז בלבד אלא שבענינו העתבע טען, כי לא ניתן למחור את ההלוואות ולהלצות את הכספיים לרווח אחר. טענה זו לא הוכחה בפני, העתבע לא הביא ראייה כי לא הצליח להלוות את הכספי מושאה והتبיעיה דנא שהושוב לדיוו באוינו אפיק של הלוואות צמודות מוד. מהוואריות עלה, כי הבנק הולוה ללקוחותיו וכן קוצר לאחר הפירען המוקדם פברור ועוד חדש מאי סך של כ- 40,000,000 ש"ח בהלוואות צמודות מוד, ארוכות טווח (נספח ד' לתהבירו של לרבען המיטעם התוביעים).

ניתן אף לראות, כי רק לאחר בקשה רבתות רבתות המיטעם לרבות הבקשה למחוקת כתם ההגנה, המזיא העתבע מסמן המזהו את שיעורי הריביות שנגנו בנק בהלוואות צמודות מוד בתוקפו הרלוונטיות.

מנספח י' לתהבירו התוביעים ניתן לראות, כי הריביות אשר הייתה נזונה בנק בתוקפה הרלוונטי, להלוואות צמודות מוד לתקופה שנותרת, הינה ריבית תעריפית אשר עומדת על 7.7% לשנה וירדת במרוגנות.

נתוניים כלילים על כן, כי שיעור הריביות ככל אינו עולה בקנה אחד עם טענת העתבע. לרצת העתבע להוכיח טענתו ואת הנוק שנרגס לו היה יכול לפרט את שיעורי הריבית הספציפיים בהם ניסו הכספיים להעמדת הלואות אל ולהציגו את הסדרה הספריפית של האג'יה הממשלתי על בסיסו גיסוי הכספי עיון הבנק להלוואות אל, מה שמנע מילשאות לאורך החולך.

--- סוף עמוד 10 ---

מכאן שעה שהנתבע עצמו אין מספק את התוגדים על בסיסו יונן להשיב את עמלת הפירען המוקדם ונק לא מספק את מקורות הגיסות של ההלוואה הספריפית ולא את מקורות השימוש הספריפי שעשו בהלוואה, אין לו להלן אלא על עצמו. יש בכך מושם תמייה וביסודו לחווות דעתו של מר בר לב שהסתמך על פרסומי בנק שיראל ואשר טוען מפורשות, כי לאורו הסתרת העתבע על ידי העתבע, והתבסס על פרסומי בנק ישראל המזהו של הריבית של כל האשראי שניין לציבור וככלילים את שיעורי הריבית אף להלוואות מסחריות (ולוח ז'-ז').

בענין זה אצין, כי בחירתו הנגידית של הנבי עברי אישרה היא, כי הבנק עצמו אף משתמש בשיטות המומצעים שUMBROUT מושע ע"פ תקופת זמן בהתאם למשך חי ההלוואה ואינו בוחן לווה ספריפי מול הלואאה ספריפית.

שעה שפומחה בית המשפט סבר לאחר הסבר אצין, כי אין גורו את ריבית ההיוון בעיתות הלאוואה, שעיה שסביר, כי ריבית ההיוון לא יכולה בחשבו את הסיכון הספריפי של הלואואה ביחס לריבית אשר העומדה בעת לקיחת ההלוואה, שעיה שהנתבע מנד הסתייר טווח, כי להפרת הוראות בדים באשר להלוואה הספריפית ובכלל זה על בסיס מה שוחרה פרמיית הסיכון של הבנק, מהי עלות הכספיים לגיסות ההלוואה הספריפית הו, מהי פרמיית הסיכון של הלקוחה חלק מריבית ההיוון, מה שעשה עם כספי הפירען המוקדם של ההלוואה הספריפית הוו ככל הוכחה בפני, כי אכן שעה שיישוש בסכ"ז בגאי' לא באוינו אפיק של הלוואות צמודות מוד, שבוני כי יש לקבל את עדות מושה בית המשפט.

הנתבע טען, כי להוראות בנק און קווק המהיב את הבנק לכלי לקוחותיו בכל ובכללם הותבעים, וכי פרטת מסך הוראות הינו במושר היחסים שבין הבנק לבנק שיראל וזאת כפי שנקבע בפסק דין [בעלון בעניין ע"א 250/89](#) בנק צמאות למסכתאות ליפוי ע"מ נגד וחוזית שפט ואח' (טראס בנק), (להלן: "תלחת שפט").

כבר נקבע בשרה של פסקי דין, לאחר החלטת הוראות נק שיראל על הלקוחה בין אס לוה ובודן אס עבר בנסיבות ארכ' חותמת הבנק לבון לוה או ערבית, אם כי יש לבחון כל מקרה לפי נסיבותו. מסגרת החלטת הוראות נק שיראל על הלקוחה בין אס לוה ובודן אס עבר בנסיבות ארכ' חותמת הבנק לעלי מוכחה בודק מוקובל ובתוקס לב עת מילוי תפקידו, תלחת התשס"א-1981, וזה מוכיח הוראות נק שיראל לא החלטות את מתקבלו בדין שפט ואח' (טראס בנק), ראה ע"א 121/08 אבדת פוטסט נ' בנק המזיא המואוד ע"מ (מאגר משפט נסיבות).

בענינו, המודבר על הוראה 454 אשר הינה חלק מהווארות ניהול תקין המוצע עי' מפקח על הבנקים בהתאם לפקודת הבנקאות, אשר תכליתן כאמור, בסעיף 5(ו) לפקודת הבנקאות להבטיח את ניהול תקין ואית השמירה על עניינים של לקוחות הטעגד הבנקאות. (צ'וון, כי המודבר בתיקון שחשוף לפקודת הבנקאות בשנת 2005, היוון, לאחר:

לאחר החלטת שפט).

תכליתה של הוראה 454 היא למונע גביה מופרונות של התאגדים הבנקאים בעת פירען מוקדם של הלואאות שלא לדיוור במעניינו.

כמו כן, בנסיבות החוצה עליו חתמו הצדדים נקבע מפורשות כי העתבע יונן עלמלת פירען מוקדם לפי כל דין ובפרט עי' הוראות בנק שיראל.

--- סוף עמוד 11 ---

אין מחלוקת בין הצדדים, כי עמלת הפירען המוקדם מגלמת את הנוק אשר גרים לנtabע. מכאן, כי בהתאם לכל דין וחוזה עליו חתמו הצדדים נקבע מפורשות בעיתו של הפירען המוקדם של ההלוואה מה שלא עשה העתבע עניינו מכפרט בארכיות לעיל, והשניהם להשיב את הנוק שגרים לו עי' כללים סבירים, וב證ן זה שניין לראות בעמלת הפירען המוקדם מושם פגוי מוסכם.

סעיף 15 לחוק החוזה (תירופות בשל הפטת חוזה) תש"ל-א-1970, קובע:

15.(א) השכימו הצדדים בראש על שיעור הפיצויים (להלן – מוסכמים פיצויים מסוימים), יהיו הפיצויים במסכם, ללא הוכחת נזק; אולם ורשי בית המשפט להפחתת אס מצא שהפיצויים נקבעו ללא כל יחס סביר לנזק שניתן היה לפחותו מושך בעקבות התהודה כמפורט של ההפרה".
לענין סנגורתו של הפיזי המוסכם ראה ע"א/90 4481/18/1 חיל חברה למסחר נסגרה ונדר פירדקן [פפיין 5 מועד (247)], שם נקבע את סבירות תגיות הפיצוי, איננה מה צפו הצדדים בעקבות התהודה, אלא מה יכולם היו לצפות, באופן סביר, באותו שלב. לפיכך, יש להתחשב, מנת קביעת סוג הנזק שווה תנויות הפיצוי המוסכם, מכלל הנسبות האופנות את בריתות התהודה ולבסוף, אם לאוון ייתן היה לצפות להתרחשו של נזק מסווג מסוים בגיןו או בגיןו".
בעניינו, אין סבורה, כי גם ללא החלטה של הוועת בנק ישראל 454 על המקרה שבפני, התהודה הייתה שונה. הוועות התקנה אין יוצרות חיבר או הנבלת חדים ביחסים שבין הבנק לבין, אלא ההוראה מביאה על כללים לבחינת סבירות העלה, ככלים שימושיים לשמש כנקודות ייחוס. גם ללא ההוראה, היה מקום לבחון את הוועות הסעיף המוקנה לבנק וזכות לקבלת עמלת מוקדמת בהתאם לסבירות הדרישת, מילא היחסוב שהבנק ערך היה בנסיבות לפניה שיבורה של שני צדדים זהות.
לעתם, אם סב נהן את המקרה שבפני ואור ההצלות הכלולות של דיני החזום וגהונן את סבירות הפיצוי לו וכי הבנק משקיפים אובייקטיביות, נגע לתהודה דומה. לא ניתן שהחישוב יערך באופן המטיב עם הבנק כש;baseנק מחשב באופן שמתעלם הן מהריביות הנוחנות בהלוואות ומותם וכן מהערכה כי ההלוואה למשעה ההזרה ובכך כל יסוד הסיכון שבעתן ההלוואה נעלם.

כל, יש לבחון את שיעור הפיצוי שהבנק וכי לו בהינתן שני הפרמטרים הללו, וזאת נעשה על ידי המומחה מטעס ביה"ש בחוות דעתו. מסקנתני הינה, כי הנתבע לא פועל בנסיבות הסבירות בחישוב עמלת הפירעון המקורי המוקדם ונגהו אותה בירור הדעת לאוון הנביה ולשינורה, בין היתר, בכך שלא הינו בפני ביה"ש והמומחה את המטדים הנוגעים לשינויו הריבית העוגנים בו וכן בחרני לאמץ את חוות דעת מומחה בית משפט מצאתה מהמנה.

-- סוף עמוד 12 --

מסקנת המומחה והחלפות במסגרות חותות דעתו;
קובע מרבבל, כי ריבית העונן המותאמת לחישוב עמלת פירעון מוקדם במקורו הנדוון היא ריבית שימושים המשקפת באופן מוגזע את האלטרנטיבות אשר עמדו בפני הנטבע להשקעה מחדש של כספי הפירעון המקורי ולא ריבית גirosim.
בחות הדעת העז מנו נרבב 3 חולפות המתבססות על פרטומי בנק ישראל שמקורם בדוחות שופטים של שבעת הבנקים הגדולים בישראל, לרבות התנבע: חולפה ראשונה, אשר הינה שינוי הריבית מוגזע הרלוונטיים לפי זה – 5%, המציג את שינוי הריבית האפקטיבית על אשראי שיעון לציבור, במתבגר שראלי צמוד לממד, לפי פרטומי בנק ישראל. משמעות חולפה זו והינה, שהנתבע עשויה שימוש בסכומים שהושבו אליו בתוצאות פירעון וההלוואה.
חולפה שנייה, אשר הינה שינוי ריבית הרלוונטיים, על פי פסום בנק ישראל לפי טבלת הריבית המוגזעת על משכנתאות צמודות לממד, ממשן חי הלוואות ממוצע של 12 – 15 שנים.

חולפה שלישיית, אשר הינה שינוי ריבית במוגדים הרלוונטיים, לפי טבלת הריבית המוגזעת על משכנתאות צמודות לממד, כאמור לעיל, אך בהתייחס להגדרת המונח "ריבית הנוחנה בתאנגיד נקאיי" בסעיף 3 להזראה.
יעוץ, כי בסוגרת חוות דעתו המשלימה (עמ' 4) ערך מר ברלב חישוב בהתאם לנתבעו של מיר וינר מומחה מעסוקה העתבון, ע"פ תשואות האג"ח המפלתיות, תוך שימוש בשיטות המומצעים הנעים כשותפה הייתה עמלת פירעון מוקדם נגובה של 1,105,628 ש"מ נכון ליום פברואר 2008 לעומת עמלת של כ- 2,200,000 ש"מ הותרים. במסגרות חוות הדעת ציין מר ברלב, כי הציג נתונים אלו על בסיס טכני ועל אף הסתיגותו מהשימוש בתשואות אג"ח מפלתיות כבסיס לקביעת ריבית היון כамורו בהותרים הותרים. באשר חולפה הריאונית – תען התנבע, כי לחז 5% עשוי יכול לשמש כבסיס לקביעת ריבית החיוון מאוחר וריבית החיוון חייבת להתייחס להזראה, לאוון סוג להו וلتיקופה הדומה בארכזה להתקופה שנותרה בעוד שלוחז 5% אינו אלא מוגזע על כל סוג האשראי מכל סוג שהוא, הינו לכל סוג הלוואות, לכל תקופה שהיא, לפיכך, אינו רלוונטי.

באשר להחלפות השניה והשלישית, שיתוין סמכות על טבלאות של משכנתאות ולא של הלוואה מסחרית. סבורי כי בסוגות העניין, הגם שמדובר בהלוואה מסחרית, שלחזור בחולפה השילשית המוגזעת בחוות דעתו של מומחה ביה"ש מר ברלב. אומנם הולפה הריאונית הינה החלפה היחידה המותאמת להלואות מסחריות בהזנונה בהבדל מהחלפות האשירות המתייחסות לריביות הנבות בהלוואות משכנתא, עם זאת חולפה ווינה נמלות בתוכנה את פרמיית הספכיפי אלא של להו מוגזע, ע"פ דיווחי שבעה נקסים שונים. מר ברלב מאחר, כי אכן בלחז 5% ישנו עירוב של תקופות סוגן לקרוונות וסוגן בטוחות, אלא שلطענו למרות זאת הריבית המוגזעת בו מבטאת שינוי ריבית אפקטיבית על סך כל האשראי שיעון לציבורו במטבע ישראלי צמוד ממד, לרבות הלואות מסחריות كال haloah נשוא כתוב התביעה דנא.
דומני, כי הנג ווינה היה לסתמן לעז 5% באשר לריבית החיוון, לאוון לקלטה באשר לילום פרמיית הסיכון של הלוואה הספציפי ביחס לממד של הלוואות.

-- סוף עמוד 13 --

אומנו בסעודה של הגבי עברי, הנתבע איינו מתייחס ללוואה ספציפי או להלוואה ספציפית, אולם לא ניתן להתעלם מפרמיית הסיכון של הלוואה הספציפי תוך התייחסות בחזי המחי"ם של ההלוואה, כאמור בודודה. במקורה שלנו סבורי, כי התובען היו לקוות "טובייס", היו עלי סיכון נזק ועל כן, לא ניתן לחשב את פרמיית הסיכון בהזנונה להלוואה לזו מוגזע, כאמור ע"פ לחז 5%. חישוב כזה מרע את מוגדו של הנתבע באופן אל סביר.
באשר להחלפה השילשית, אומנם חולפה זו אינה מותיחסת להלוואות מסחריות אלא למשכנתאות, אולם מר ברלב בחוות דעתו מוגזע כי שנים קווים משותפים בין הלוואה נשוא התביעה דנא לבין הלוואות משכנתא של עליון ריבית שימושים בתוקף המשכנתא (ראה סי' 16). לחות הדעת המשילימה).

בקירתו הנגדית ציין מר ברלב, כי לא מודיע לגדר את הלוואה מסוימת התביעה כ haloah מסחרית גרידא, שכן מחות הנתבע היא כבנק למשכנתאות כשל המקורות והשימושים של הנתבע הינם בפרשקייה של משכנתא כאמור בחוות הדעת התייחסות הינה בהתאם לממד'ם שנותה. (פרוטוקול דין מיום 20.6.13 ע"מ 31 שורת 28-29, ע"מ 32 שורת 23).

סוף דבר:

הנגי מקבל את חולפה כי בחו"ד של המומחה מעסם בית משפט הוקבעת, כי עמלת פירעון מוקדם שזכה לנבות הבנק עומדת על סך של 982,773 ש"מ נכוון ליום הפירעון המקורי, וחודש פברואר 2008.

התובעים שלו סך של 2,199,398.91 ש"מ, אשר על כן, יש להזכיר להם סך של 1,216,625.91 ש"מ נכוון לפברואר 2008, קרי על הנתבע לחשב臆ידוי התובעים את הטcos הניל בצרוף הפרשי חסמדה וריבית רקע מוגוד זה ועד התשלום המלא במועל.

ונוכח הנסיבות אלה ביה"ש, הנגי מחייב את הנתבע לשאת בנסיבות שnaturalו התובען להוציא לצורך ניהול החלין, אשר כוללות, תלולים בנין אגרות ביה"ש, החור שכור של המומחה ממעס יביה"ש ושכית ע"י בהתאם לקבעו בתעריף המינימלי המומלץ לשכת עזה"ד.

מוסכמת תשלוח לבכ"כ הצדדים עותק פסק הדין בדואר רשות + א.מ.

ניתן היום, כי שbat תשע"ד, 27 נובמבר 2014, בהדריך הצדדים.

ונצח מסמך זה כפוף לשינויו ניסוח וערכיה

בעניין ריבית ושינויים במסמכים פיסיקה, حقיקת ועד בואר נבו – הקש כאן

למזר ריך 54678313/ -- סוף עמוד 14 --

חא (הרץ) 08-06-9594 נווה גיל הוהב בע"מ 'בנק המORTHI המאור

www.nevo.co.il

News1 מחלוקת ראשונה

יום חמישי 20 פברואר 2014 12:27

הצטרפות ל- VIP

עופר ולפסון | News1.co.il | תגיות

פו"ד: מזרחי חייב שלא כדיןعمالת פירעון מוקדם

חייב לא מזדק [צלום: עומר שיקלר]

בית משפט השלום בהרצליה קבע כי הבנק יחויר לחברת נווה גיל זהב סכום של כ-1.6 מיליון שקל (כולל הפרשי ריבית והצמדה) בגין חיובعمالת פירעון מוקדם בגין שתי הלוואות שנפרעו לאחר 5.5 שנים ת"א 08-06-9594 נווה גיל זהב בע"מ ואח' נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ / פסק-דין

• • •
בנק מזרחי-טפחות ישיב לחברת נווה גיל זהב כ-1.21 מיליון שקל צמודים ונשאי הפרשי ריבית החל מפברואר 2008 ועד היום, בגין חיוב שלא כדין שלعمالת פירעון מוקדם. כך קבעה שופטת בית משפט שלום בהרצליה, לימור ריין.

נווה גיל זהב חייבה בפברואר 2008 ב-2.2 מיליון שקלعمالת פירעון מוקדם בגין שתי הלוואות שניתלו ביולי 2002 ונפרעו בתחילת 2008.

באמצעות עורך דין, ליאור חבורן, הגישה החברה תביעה לבית המשפט וטענה כי חיוב העמלה נעשה שלא כדין, בנגדו לצו הבנקאות ולתקנת [בנק ישראל](#) העוסקת בחיובعمالת פירעון מוקדם.

בית המשפט הטיל על ר'ח' יהודה בר-לב להגיש חוות דעת מומחה אשר קבעה כי הבנק חריג מהוראות והנחיות התקינה בדבר חישוב העמלה.

השופטת רייר קיבלה את החלוקת השלשית בחוות דעתו של המומחה והורתה לבנק להסביר לתובעת כ-1.6 מיליון שקל, לפי ערך החוב כיום.

כמו כן, חייבתה השופטת את בנק מזרחי לשאת בהוצאות ההליך לרבות תשלום אגרות, החזר שכר טירחת המומחה מטעם בית המשפט ושכר טירחת עורך דין.

אמנון שורץ, מנכ"ל חברת שגיא חישובי ריבית המתמחה בבדיקות בנקים, אמר כי הבנקים חייבו באופן שridoתי לקוחות מסחריים רבים מאות מיליוני שקלים בגיןعمالת פירעון מוקדם: "חובה על לקוחות עסקים אשר מתחדרים להציג בדיקה מקצועית של תקינות העמלה שחויבו. נכון להיום, אין איחידות בין הבנקים לגבי החישוב וכל בנק בוחר לעצמו בדרך 'ראיה' על-מנת להגדיל הכנסותיו מעלומות אלו. מקרים רבים של גבייה לא-תקינה בגיןعمالת פירעון מוקדם, מסתויימים בנסיבות מוחז לcotali בית המשפט".

עופר ולפסון

תאריך: 19/02/2014 | עדכן: 20/02/2014

מועדון הבלוגרים לקבלת שירותי עופר ולפסון לדוא"ל שלך עם פרסום הקלק כאן

מועדון VIP להצטרפות הקלק כאן

תגיות:

- בנק ישראל • לימור רייר • ריבית